HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

16 iulie 2009 [1]

În cauzele conexate C-202/08 P și C-208/08 P,

având ca obiect două recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introduse la 8 mai 2008 și, respectiv, la 16 mai 2008,

American Clothing Associates NV, cu sediul în Evergem (Belgia), reprezentată de P. Maeyaert, advocaat, precum și de N. Clarembeaux și C. De Keersmaeker, avocats,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

reclamant în primă instanță (C-202/08 P),

1 — Limba de procedură: franceza.

și

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

recurent,

cealaltă parte în proces fiind:

American Clothing Associates NV, cu sediul în Evergem (Belgia), reprezentată de P. Maeyaert, advocaat, precum și de N. Clarembeaux și C. De Keersmaeker, avocats,

reclamantă în primă instanță (C-208/08 P),

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul P. Jann, președinte de cameră, domnii A. Tizzano, A. Borg Barthet (raportor), E. Levits și J.-J. Kasel, judecători,

avocat general: domnul D. Ruiz-Jarabo Colomer,
grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 martie 2009,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 mai 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursurile formulate, American Clothing Associates NV (denumită în continuare „American Clothing") și Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 28 februarie 2008, American Clothing Associates/OAPI (Reprezentarea unei frunze de arțar) (T-215/06, Rec., p. II-303, denumită în continuare „hotărârea atacată"), prin care a fost anulată parțial Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 mai 2006 (Cauza R 1463/2005-1) de respingere a cererii de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn reprezentant o frunză de arțar (denumită în continuare „decizia în litigiu").

Cadrul juridic

2 Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/

vol. 1, p. 146), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3288/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 (JO L 349, p. 83, Ediție specială 17/vol. 1, p. 185, denumit în continuare „Regulamentul nr. 40/94”), intitulat „Motive absolute de refuz”, prevede:

„Se respinge înregistrarea următoarelor:

[…]

(h) mărci care, în lipsa autorizației autorităților competente, trebuie respinse în temeiul articolului 6 ter din Convenția de la Paris;

(i) mărci care includ insigne, embleme sau ecusoane, altele decât cele menționate la articolul 6 ter din Convenția de la Paris, și care prezintă un interes public special, cu excepția cazului în care înregistrarea lor a fost autorizată de autoritatea competentă.

[…]”

3 Articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 prevede că „[p]ersoana care a depus în mod corespunzător o cerere de înregistrare a mărcii într-unul sau pentru unul dintre statele părți la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Internaționale a Comerțului ori succesorul său în drepturi beneficiază, la depunerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare cu privire la aceleași produse sau servicii care sunt identice cu sau cuprinse în cele pentru care a fost depusă cererea, de un drept de prioritate în termen de șase luni de la data de depunere a primei cereri.”

4 Potrivit articolului 38 alineatul (2) din regulamentul menționat, „[a]tunci când marca conține un element care este lipsit de caracter distinctiv și când includerea acestui element în marcă poate genera îndoieli cu privire la întinderea protecției mărcii, Oficiul poate cere ca o condiție pentru înregistrarea mărcii ca solicitantul să declare că nu va invoca niciun drept exclusiv asupra acestui element. […]”

5 Articolele 1, 6, 6 ter, 6 sexies și 7 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, semnată la Paris la 20 martie 1883, revizuită ultima dată la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificată la 28 septembrie 1979 (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 828, nr. 11851, p. 305, denumită în continuare „Convenția de la Paris”), prevăd:

„*Articolul 1*

[…]

2) Protecția proprietății industriale are ca obiect brevetele de invenție, modelele de utilitate, desenele sau modelele industriale, mărcile de fabrică sau de comerț, mărcile de serviciu, numele comercial și indicațiile de proveniență sau denumirile de origine, precum și reprimarea concurenței neloiale.

[…]

Articolul 6

1) Condițiile de depunere și de înregistrare a mărcilor de fabrică sau de comerț vor fi stabilite în fiecare țară a uniunii [constituită din țările cărora li se aplică Convenția de la Paris] de legislația națională.

[…]

Articolul 6 ter

1) a) Țările uniunii convin să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică prin măsuri corespunzătoare folosirea, fără autorizația organelor competente, fie ca mărci de fabrică sau de comerț, fie ca elemente ale acestor mărci, a stemelor, a drapelelor și a altor embleme de stat ale țărilor uniunii, a semnelor și a sigiliilor oficiale de control și de garanție adoptate de către ele, precum și a oricăror imitații de blazoane.

b) Dispozițiile de la litera a) de mai sus se aplică de asemenea stemelor, drapelelor și altor embleme, inițialelor sau denumirilor organizațiilor internaționale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe țări ale uniunii, cu excepția stemelor, a drapelelor și a altor embleme, inițiale sau denumiri care au format deja obiectul unor acorduri internaționale în vigoare, menite să asigure protecția lor.

c) Nicio țară a uniunii nu este obligată să aplice dispozițiile de la litera b) de mai sus în dauna titularilor de drepturi câștigate cu bună-credință înainte de intrarea în vigoare, în țara respectivă, a prezentei convenții. Țările uniunii nu sunt obligate să aplice aceste dispoziții atunci când folosirea sau înregistrarea prevăzută sub litera a) de mai sus nu este de natură să sugereze publicului existența unei legături între organizația în cauză și stemele, drapelele, emblemele, inițialele sau denumirile respective ori dacă această folosire sau înregistrare nu este în mod vădit de natură a înșela publicul cu privire la existența unei legături între cel care le folosește și organizație.

[…]

3) a) Pentru aplicarea acestor dispoziții, țările uniunii convin să își comunice reciproc, prin intermediul biroului internațional, lista emblemelor de stat, a semnelor și a sigiliilor oficiale de control și de garanție pe care doresc sau vor dori să le pună, în măsură absolută sau în anumite limite, sub protecția prezentului articol, precum și orice modificări ulterioare ale acestei liste. Fiecare țară a uniunii va pune în timp util la dispoziția publicului listele care i-au fost notificate.

Totuși, în ceea ce privește drapelele statelor, această notificare nu este obligatorie.

[…]

[…]

Articolul 6 sexies

Țările uniunii se obligă să protejeze mărcile de serviciu. Ele nu sunt obligate să prevadă înregistrarea acestor mărci.

Articolul 7

Natura produsului pe care trebuie să fie aplicată marca de fabrică sau de comerț nu poate, în niciun caz, să constituie un obstacol pentru înregistrarea mărcii."

6 Articolul 16 din Tratatul privind dreptul mărcilor, adoptat la Geneva la 27 octombrie 1994, prevede că „[o]rice parte contractantă înregistrează mărcile de servicii și aplică acestor mărci dispozițiile Convenției de la Paris care privesc mărcile de produse."

Situația de fapt

7 La 23 iulie 2002, American Clothing a introdus o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la OAPI în temeiul Regulamentului nr. 40/94.

8 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat, compusă din imaginea unei frunze de arțar și din grupul de litere „RW”, amplasat sub această imagine, este reprodusă în continuare:

9 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea sunt din clasele 18, 25 și 40 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat (denumită în continuare „Aranjamentul de la Nisa”), și corespund următoarelor descrieri:

— „Piele și imitații de piele, produse din aceste materiale neincluse în alte clase; piei de animale; geamantane și valize; umbrele și bastoane; bice și articole de șelărie” (clasa 18);

— „Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului” (clasa 25) și

— „Servicii de croitorie, taxidermie; legătorie; lucrări, tratarea și finisarea pielăriei, a pielii, a blănurilor și a materialelor textile; developarea de pelicule fotografice și imprimare de fotografii; lucrări în lemn; stoarcerea fructelor; morărit; tratarea, turnarea și finisarea de suprafețe metalice” (clasa 40).

10 Prin Decizia din 7 octombrie 2005, examinatorul a refuzat înregistrarea mărcii solicitate pentru toate produsele și serviciile vizate în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94, întrucât respectiva marcă era susceptibilă să inducă publicului impresia că există o legătură între această marcă și Canada, din moment ce frunza de arțar care se regăsește în marca solicitată este o imitație a emblemei Canadei.

11 Această emblemă, astfel cum rezultă din comunicatul din 1 februarie 1967 al Biroului internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI) adresat statelor părți la Convenția de la Paris, precum și din baza de date a OMPI, este reprodusă în continuare:

12 La 6 decembrie 2005, American Clothing a formulat recurs împotriva deciziei examinatorului în temeiul articolelor 57-62 din Regulamentul nr. 40/94.

13 Prin decizia în litigiu, Camera întâi de recurs a OAPI a respins recursul formulat de American Clothing și a confirmat decizia examinatorului.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

14 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 8 august 2006, American Clothing a introdus o acțiune împotriva deciziei în litigiu, invocând un motiv unic întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94.

15 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat parțial decizia în litigiu în măsura în care vizează înregistrarea mărcii solicitate pentru servicii din clasa 40 în sensul Aranjamentului de la Nisa, pentru motivul că articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris, la care articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 face o simplă trimitere, nu se aplică mărcilor de servicii.

16 Astfel, Tribunalul a refuzat să dea o interpretare extensivă articolului 6 ter din Convenția de la Paris și, așadar, să confere temei juridic respingerii înregistrării ca marcă comunitară a unei mărci de servicii pe baza articolului 7 alineatul (1) litera (h). În această privință, Tribunalul a arătat în special, la punctul 31 din hotărârea atacată, că la articolul 16 din Tratatul privind dreptul mărcilor, adoptat la Geneva la 27 octombrie 1994, s-a introdus o dispoziție distinctă tocmai pentru a extinde protecția acordată mărcilor de produse prin Convenția de la Paris la mărcile de servicii. Totuși, Comunitatea Europeană nu a ratificat tratatul amintit.

17 Pe de altă parte, Tribunalul a apreciat la punctul 32 din hotărârea atacată că, la momentul adoptării relativ recente a Regulamentului nr. 40/94, legiuitorul comunitar a fost conștient de importanța mărcilor de servicii în comerțul modern și, prin urmare, ar fi putut extinde și la această categorie de mărci protecția acordată emblemelor de stat prin articolul 6 ter din Convenția de la Paris. Or, întrucât legiuitorul nu a considerat util să extindă astfel domeniul de aplicare al dispozițiilor relevante, Tribunalul a considerat că instanța comunitară nu are competența să se substituie acestuia și să adopte o interpretare *contra legem* a respectivelor dispoziții, al căror sens nu este deloc ambiguu.

18 În ceea ce privește restul aspectelor, Tribunalul a respins acțiunea, hotărând că în mod întemeiat camera de recurs a refuzat înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasele 18 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa.

19 Pentru a ajunge la această soluție, Tribunalul a reținut în special, la punctul 65 din hotărârea atacată, că, pentru a aprecia o marcă complexă din perspectiva articolului 6 ter din Convenția de la Paris, trebuie avut în vedere fiecare dintre elementele respectivei mărci și că este suficient ca unul dintre ele să reprezinte o emblemă de stat sau o imitație „de blazon" a acesteia pentru a împiedica înregistrarea mărcii vizate, indiferent de percepția de ansamblu asupra mărcii.

20 În ceea ce privește frunza de arțar care figurează în marca solicitată, Tribunalul a considerat în continuare, la punctul 72 din hotărârea atacată, că, în cadrul comparării „de blazoane" în sensul articolului 6 ter din Convenția de la Paris între semnul cuprins în marca menționată și o emblemă de stat, trebuie să se facă referire la descrierea heraldică a emblemei vizate, iar nu la o eventuală descriere geometrică a aceleiași embleme, care, prin natura sa, ar fi mult mai detaliată. Tribunalul a concluzionat la punctul 75 din hotărârea menționată că, în pofida unor ușoare diferențe, publicul interesat din Comunitate, și anume consumatorul mediu căruia i se adresează articolele de consum curent vizate de marca solicitată, va percepe această marcă esențialmente drept o imitație a emblemei canadiene.

21 Pe de altă parte, Tribunalul a arătat, la punctul 77 din hotărârea atacată, că aplicarea articolului 6 ter alineatul 1 litera a) din Convenția de la Paris nu este condiționată de posibilitatea ca publicul vizat sa fie în eroare cu privire la originea produselor desemnate de marca solicitată sau la existența unei legături între titularul acestei mărci și statul a cărui emblemă se regăsește în respectiva marcă. În plus, Tribunalul a apreciat, la punctul 81 din aceeași hotărâre, că pretinsa notorietate a mărcii solicitate este de asemenea fără relevanță.

22 Referitor la luarea în considerare a înregistrărilor naționale anterioare ale unor mărci identice sau comparabile cu marca a cărei înregistrare se solicită, Tribunalul a amintit, la punctul 84 din hotărârea atacată, că OAPI și, după caz, instanța comunitară nu sunt ținute de o decizie intervenită la nivelul unui stat membru, respectiv a unei țări terțe, prin care se recunoaște caracterul înregistrabil al aceluiași semn sau al unor semne similare ca marcă națională. În ceea ce privește practica pretins mai puțin restrictivă a Oficiului Proprietății Intelectuale din Canada, Tribunalul a constatat, la punctul 85 din hotărârea atacată, că reclamanta nici nu a dovedit, nici nu a afirmat în mod neechivoc faptul că a beneficiat de o autorizare din partea autorităților competente canadiene care să îi permită înregistrarea unei mărci identice cu marca solicitată.

Concluziile părților în recurs

23 În cauza C-202/08 P, American Clothing solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care Tribunalul a apreciat că, în speță, Camera întâi de recurs a OAPI nu a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (h) Din Regulamentul nr. 40/94 prin adoptarea deciziei în litigiu în partea în care aceasta din urmă privește înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasa 18 în sensul Aranjamentului de la Nisa, și anume pentru „[p]iele și imitații de piele, produse din aceste materiale necuprinse în alte clase; piei de animale; geamantane și valize; umbrele, umbrele de soare și bastoane; bice și articole de șelărie”, și din clasa 25 în sensul aranjamentului menționat, și anume „[a]rticole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului”, și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

24 OAPI solicită Curții în cauza menționată:

— respingerea recursului și

— obligarea American Clothing la plata cheltuielilor de judecată.

25 În cauza C-208/08 P, OAPI solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care Tribunalul a apreciat că articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 nu se aplică mărcilor care desemnează servicii și

— obligarea American Clothing la plata cheltuielilor de judecată.

26 American Clothing solicită Curții în cauza menționată:

— confirmarea hotărârii atacate, în măsura în care a considerat că articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 și articolul 6 ter din Convenția de la Paris nu se aplică mărcilor de servicii și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recursuri

27 După ascultarea părților și a avocatului general cu privire la acest aspect, s-a dispus, din motive de conexitate, reunirea cauzelor C-202/08 P și C-208/08 P, prin Ordonanța președintelui Curții din 11 februarie 2009, pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii, în conformitate cu articolul 43 din Regulamentul de procedură.

În cauza C-202/08 P

Argumentele părților

28 American Clothing reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea motivelor de respingere a înregistrării unei mărci în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 și al articolului 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris.

29 Această societate afirmă că Tribunalul nu a ținut cont de relevanța funcției esențiale a unei embleme de stat în vederea aprecierii întinderii protecției acesteia. Astfel, protecția acordată unei asemenea embleme ar trebui să fie rezervată pentru cazurile în care pot fi afectate funcțiile sale esențiale. Respingerea înregistrării unei asemenea embleme ca marcă sau ca element al unei mărci nu poate fi justificată decât dacă utilizarea mărcii sau a elementului său este susceptibilă să aducă atingere unor simboluri ale identității și suveranității unui stat, la care face trimitere această emblemă.

Astfel, emblemele de stat ar constitui semne protejate, ca și mărcile și denumirile de origine, cărora le sunt aplicabile prin analogie aceleași criterii de protecție.

30 American Clothing susține că protecția emblemelor de stat în temeiul articolului 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris are ca scop protecția acestor embleme de similitudinile cu alte semne într-un domeniu bine determinat, și anume cel al al imitației „de blazon". Or, spre deosebire de cele reținute de Tribunal la punctul 71 din hotărârea atacată, noțiunea „imitație de blazon" nu vizează protecția simbolului în sine, ci a unei interpretări artistice foarte precise, a unei opere grafice specifice, care este rezultatul aplicării regulilor care guvernează arta heraldică. Dacă o emblemă nu prezintă sau prezintă puține caracteristici heraldice, nu poate exista astfel o imitație în sensul dispoziției menționate.

31 Interpretarea reținută de Tribunal în hotărârea atacată ar avea drept consecință acordarea unui monopol cvasiabsolut statelor asupra semnelor care nu prezintă decât puține caracteristici heraldice, ceea ce ar indisponibiliza aceste semne ca elemente de mărci. Or, în fapt, un mare număr de mărci înregistrate ar cuprinde semne notificate cu titlu de emblemă de stat, precum, de exemplu, frunza de trifoi irlandeză.

32 În sfârșit, American Clothing susține că Tribunalul nu ar fi ținut cont de relevanța anumitor circumstanțe din speță. Astfel, acesta ar fi respins, la punctele 64 și 65 din hotărârea atacată, impresia de ansamblu creată de marcă, apreciind că această impresie este lipsită de orice relevanță atunci când este vorba despre înregistrarea unei mărci care constituie o emblemă de stat sau o imitație de blazon a acesteia. American Clothing arată de asemenea că articolul 6 ter din Convenția de la Paris nu pare să se opună ca o marcă complexă ce cuprinde o emblemă să facă obiectul unei înregistrări însoțite de un „disclaimer" precum cel prevăzut la articolul 38 din Regulamentul nr. 40/94, prin care solicitantul declară că nu va invoca dreptul exclusiv asupra unui anumit element al mărcii. Aceasta ar corespunde, de altfel, practicii Oficiului Proprietății Intelectuale din Canada, care ar fi admis să înregistreze mărci cu o frunză de arțar cu unsprezece crestături cu condiția acceptării unui „disclaimer" pentru acestea. În speță, Tribunalul ar fi denaturat faptele negând această practică a oficiului menționat, în special în ceea ce

privește impunerea unui asemenea „disclaimer” pentru marca ce face obiectul prezentei proceduri și a cărei înregistrare ar fi fost abandonată ulterior pentru alte motive.

33 American Clothing adaugă că OAPI nu poate proteja astfel emblemele de stat într-un mod mai strict decât o fac înseși statele în cauză. Tribunalul ar fi trebuit să țină cont în mai mare măsură de practica OAPI în materie, precum și de cea a altor oficii naționale. American Clothing susține că, în condiții obișnuite de utilizare, caracteristici heraldice puțin marcate, precum în cazul mărcii solicitate, nu ar fi percepute de public, care nu ar vedea în acestea decât un element ornamental mai curând decât o trimitere la o emblemă de stat. Asemenea caracteristici heraldice s-ar regăsi, de altfel, în alte semne frecvent utilizate cu titlu de marcă.

34 OAPI amintește mai întâi că, în cadrul unui recurs, Curtea se limitează la chestiuni de drept și că, prin urmare, problema dacă reprezentarea frunzei de arțar cuprinsă în cererea de înregistrare a mărcii în cauză este o imitație de blazon a emblemei Canadei este o constatare de fapt care nu intră sub incidența controlului Curții.

35 OAPI respinge în totalitate argumentarea American Clothing cu privire la cerința unei atingeri aduse funcției esențiale a emblemelor de stat. Spre deosebire de conflictele dintre semnele distinctive, respingerea înregistrării unei mărci nu impune, în opinia sa, dovedirea unei „legături” între titularul mărcii și statul a cărui emblemă este imitată, funcția esențială a unei embleme de stat nefiind garantarea originii comerciale a produselor și serviciilor. Protecția acordată unei embleme de stat ar fi absolută în sensul că nu ar depinde de faptul că emblema imitată în cadrul unei mărci este percepută de public ca element distinctiv sau ca element ornamental.

36 Pentru același motiv, aprecierea mărcii solicitate în ansamblul său, solicitată de American Clothing, ar fi inutilă. În ceea ce privește posibilitatea unui „disclaimer”, astfel cum este prevăzută la articolul 38 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94, aceasta nu

s-ar aplica atunci când elementul în litigiu al unei mărci este contestat pentru alt motiv decât lipsa caracterului distinctiv.

37 În plus, Tribunalul ar fi apreciat în mod corect că imitația de blazon trebuie examinată în raport cu descrierea heraldică a unei embleme, mai curând decât în raport cu descrierea sa geometrică sau grafică. Astfel, descrierea heraldică a unei embleme ar reprezenta mai mult decât simpla descriere geometrică sau grafică, reprezentarea grafică exactă a unei embleme putând varia fără însă a altera caracteristicile heraldice ale acestei embleme. Articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris ar confirma că protecția emblemelor nu se limitează la reprezentarea lor grafică întrucât, potrivit dispoziției menționate, ar acoperi orice imitație „de blazon". Întinderea protecției unei embleme nu ar depinde nici de caracteristicile sale heraldice mai mult sau mai puțin marcate, emblema Japoniei, de exemplu, trebuind să beneficieze de aceeași protecție precum emblema cea mai sofisticată. OAPI subliniază că descrierea heraldică a emblemei Canadei, efectuată de Tribunal, ar constitui o evaluare pur factuală care nu ar intra sub incidența controlului Curții.

38 Referitor la circumstanțele de fapt, OAPI afirmă că Tribunalul nu a denaturat faptele din speță neținând cont de practica Oficiului Proprietății Intelectuale din Canada, ci s-a limitat să arate că faptele invocate nu au fost dovedite. Nici OAPI și nici instanța comunitară nu ar fi fost obligate să țină cont de o practică națională întemeiată pe dispoziții legale care nu au echivalent în Regulamentul nr. 40/94, iar articolul 6 ter din Convenția de la Paris nu ar face, de altfel, referire la legea sau la practica statului de origine al emblemei protejate. Chiar dacă mărci similare au fost înregistrate din greșeală la OAPI, principiul legalității ar trebui să prevaleze asupra principiului egalității de tratament. Cu privire la condițiile de utilizare, indiferent de faptul că acestea pot varia, acestea nu ar trebui să fie luate în considerare, întrucât trebuie să se verifice dacă marca solicitată cuprinde imitația unei embleme de stat indiferent de orice circumstanțe de utilizare.

Aprecierea Curții

39 În ceea ce privește afirmația potrivit căreia Tribunalul nu ar fi ținut cont de relevanța funcției esențiale a unei embleme de stat în vederea definirii întinderii protecției acesteia, trebuie reexaminată această funcție esențială, precum și reglementările comunitară și internațională aplicabile emblemelor de stat comparându-le cu cele privind mărcile.

40 La punctele 59-63 din concluzii, avocatul general a subliniat anumite funcții esențiale care pot fi atribuite unei embleme de stat. Trebuie menționate, între altele, funcția de identificare a unui stat, precum și funcția de reprezentare a suveranității și unității sale. În ceea ce privește marca, aceasta are ca funcție esențială să garanteze consumatorului sau utilizatorului final identitatea originii produsului sau a serviciului desemnat de marcă, permițându-i să distingă, fără vreo posibilitate de confuzie, acest produs sau serviciu de cele care au o altă proveniență (a se vedea în special Hotărârea din 29 septembrie 1998, Canon, C-39/97, Rec., p. I-5507, punctul 28, și Hotărârea din 6 octombrie 2005, Medion, C-120/04, Rec., p. I-8551, punctul 23).

41 Astfel, pentru ca marca să poată juca rolul său de element esențial al sistemului de concurență nedenaturată pe care Tratatul CE înțelege să îl instituie și să îl mențină, aceasta trebuie să reprezinte garanția faptului că toate produsele sau serviciile pe care le desemnează au fost fabricate sau furnizate sub controlul unei unice întreprinderi, căreia i se poate atribui responsabilitatea calității acestora (a se vedea în special Hotărârea din 23 mai 1978, Hoffmann-La Roche, 102/77, Rec., p. 1139, punctul 7, și Hotărârea din 18 iunie 2002, Philips, C-299/99, Rec., p. I-5475, punctul 30).

42 Or, această divergență între funcțiile esențiale ale mărcilor și cele ale emblemelor de stat se reflectă și în diferența de tratament care le este rezervată atât de legislația comunitară, cât și de dreptul internațional.

43 Astfel, articolul 6 din Regulamentul nr. 40/94 prevede principiul dobândirii mărcii prin înregistrare, în timp ce, în temeiul articolului 6 ter alineatul (3) litera (a) din Convenția de la Paris, statele doar comunică Biroului internațional al OMPI lista emblemelor care trebuie protejate, o asemenea notificare nefiind obligatorie pentru drapelele statelor. În ceea ce privește mărcile, principiul este acela al protecției în raport cu anumite clase de produse și de servicii determinate, în timp ce emblemele, dimpotrivă, beneficiază de o protecție generală indiferent de utilizarea dorită. În plus, spre deosebire de mărci, emblemele nu pot fi declarate nule și titularul acestora nu poate fi decăzut din drepturi. Pe de altă parte, protecția acestora nu este limitată în timp. Numeroase aspecte care reglementează protecția mărcilor nu sunt, așadar, transpozabile în ceea ce privește protecția emblemelor de stat.

44 Situația este aceeași în ceea ce privește existența unui risc de confuzie care, deși constituie condiția specifică a protecției mărcii în caz de similitudine între marcă și semn și între produse sau servicii (a se vedea în special Hotărârea Medion, citată anterior, punctul 24, Hotărârea din 10 aprilie 2008, adidas și adidas Benelux, C-102/07, Rec., p. I-2439, punctul 28, precum și Hotărârea din 12 iunie 2008, O2 Holdings & O2 (UK), C-533/06, Rec., p. I-4231, punctul 47), nu este necesar pentru protecția unei embleme, în măsura în care articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris nu o menționează în niciun mod.

45 Trebuie de asemenea observat că din articolul 6 ter alineatul 1) litera c) a doua teză, din Convenția de la Paris reiese că protecția emblemelor de stat nu este condiționată de existența, în percepția publicului, a unei legături între marca a cărei înregistrare se solicită și emblemă. Astfel, în cazul unor embleme ale unor organizații internaționale, dispoziția menționată autorizează înregistrarea și utilizarea unei mărci dacă aceasta nu este de natură să inducă publicul în eroare cu privire la existența unei legături între utilizatorul mărcii și organizație. Rezultă că, în celelalte cazuri, și anume cele referitoare la emblemele de stat, această posibilitate nu există și, așadar, nu este necesar să se verifice existența unei asemenea legături.

46 În consecință, susținerile American Clothing privind incidența funcției esențiale a unei embleme de stat asupra întinderii protecției acesteia și aplicarea, prin analogie, a acelorași criterii de protecție precum cele aplicabile mărcilor trebuie respinse.

47 Referitor la argumentele prezentate de American Clothing cu privire la interpretarea expresiei „orice imitație de blazon”, avută în vedere la articolul 6 ter alineatul 1) litera a) din Convenția de la Paris, trebuie arătat mai întâi că dispoziția menționată interzice înregistrarea și utilizarea unei embleme de stat nu numai ca marcă, ci și ca element al unei mărci. Protecția acordată emblemelor este, așadar, în această privință, și foarte largă. În plus, ultima parte a acestei dispoziții contribuie, de asemenea, la garantarea unei protecții extinse emblemelor de stat în măsura în care interzicerii copiei exacte a emblemei i se adaugă și interzicerea imitației acesteia.

48 Interzicerea imitației unei embleme privește însă numai imitațiile de blazon ale acesteia, și anume imitațiile care întrunesc toate conotațiile heraldice care diferențiază emblema de alte semne. Astfel, protecția împotriva oricărei imitații de blazon nu se referă la imagine în sine, ci la expresia sa heraldică. De asemenea, pentru a determina dacă marca include o imitație de blazon, trebuie examinată descrierea heraldică a emblemei în cauză.

49 În consecință, teza susținută de American Clothing, potrivit căreia ar trebui să se țină cont de descrierea geometrică a emblemei, nu poate fi reținută. Pe de o parte, o asemenea interpretare ar fi contrară abordării evocate la punctul 47 din prezenta hotărâre, care garantează o protecție extinsă a emblemei, întrucât caracterul, prin natura sa foarte precis, al descrierii grafice ar conduce la respingerea protecției conferite de articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris pentru o emblemă cu cea mai mică nuanță între cele descrieri. Pe de altă parte, cazul conformității grafice cu emblema utilizată de marcă este deja acoperit de prima parte a acestei dispoziții, astfel încât expresia „orice imitații de blazon” trebuie înțeleasă ca având o semnificație suplimentară.

50 Astfel, o marcă ce nu reproduce exact o emblemă de stat poate fi totuși vizată de articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris, atunci când este percepută de publicul în cauză, în speță consumatorul mediu, drept o imitație a unei astfel de embleme.

51 Referitor la expresia „imitație de blazon" prevăzută în dispoziția menționată, trebuie totuși precizat că orice diferență între marca a cărei înregistrare se solicită și emblema de stat, detectată de un specialist în arta heraldică, nu va fi obligatoriu percepută de consumatorul mediu care, în ciuda diferențelor la nivelul anumitor detalii heraldice, poate vedea în marcă o imitație a emblemei în discuție.

52 În plus, descrierea heraldică a emblemei la care trebuie să se facă raportarea pentru a stabili dacă trebuie să se vadă în aceasta o imitație de blazon în sensul articolului 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris nu cuprinde de obicei decât anumite elemente descriptive, fără a intra obligatoriu în detaliile interpretării artistice. Prin urmare, Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept reținând că pot exista mai multe interpretări artistice ale aceleiași embleme pornind de la aceeași descriere heraldică.

53 Cu toate acestea, descrierea heraldică a emblemei efectuată de Tribunal în speță, precum și aprecierea problemei dacă marca solicitată cuprindea o imitație de blazon nu intră, în sine, sub incidența controlului Curții. Astfel, în conformitate cu articolul 225 alineatul (1) CE și cu articolul 58 alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție, recursul se limitează la chestiuni de drept. Prin urmare, Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (a se vedea în special Hotărârea din 19 septembrie 2002, DKV/OAPI, C-104/00 P, Rec., p. I-7561, punctul 22, și Hotărârea din 22 iunie 2006, Storck/OAPI, C-25/05 P, Rec., p. I-5719, punctul 40).

54 Or, anumite argumente invocate de American Clothing cu privire la relevanța anumitor circumstanțe din speță, în special a celor referitoare la percepția publicului în condiții obișnuite de utilizare a mărcii asupra frunzei de arțar ca ornament, precum și a celor privind pretinsa acceptare de către Oficiul Proprietății Intelectuale din Canada a înregistrării unei mărci identice cu marca în discuție însoțită de un „disclaimer", nu se referă la chestiuni de drept și nu sunt, prin urmare, de competența Curții.

55 Desigur, este adevărat că American Clothing invocă o denaturare a faptelor în ceea ce privește acest ultim argument. Cu toate acestea, trebuie să se constate că American Clothing nu a dovedit prin ce ar fi denaturat Tribunalul faptele, ci s-a limitat să afirme că Tribunalul a negat practica Oficiului Proprietății Intelectuale din Canada. Or, la punctul 85 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a negat această practică, ci doar a constatat că American Clothing nu a dovedit că oficiul menționat nu a reținut obiecții cu privire la prezența frunzei de arțar atunci când a examinat o cerere de înregistrare a unei mărci identice cu marca solicitată.

56 Prin urmare, toate motivele prezentate mai sus care urmăresc să readucă în discuție constatarea și aprecierea faptelor realizate de Tribunal trebuie declarate inadmisibile.

57 În ceea ce privește motivele întemeiate pe neluarea în considerare de către Tribunal a practicii OAPI, precum și a practicii altor oficii naționale în materie de embleme, trebuie arătat, referitor la OAPI, pe de o parte, că deciziile adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului nr. 40/94 cu privire la înregistrarea unui semn ca marcă comunitară sunt emise în exercitarea unei competențe reglementate, iar nu a unei puteri discreționare. Prin urmare, legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, astfel cum a fost interpretat de instanța comunitară, și nu pe baza unei practici decizionale anterioare a camerelor de recurs (Hotărârea din 15 septembrie 2005, BioID/OAPI, C-37/03 P, Rec., p. I-7975, punctul 47, și Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Deutsche SiSi-Werke/OAPI, C-173/04 P, Rec., p. I-551, punctul 48).

58 Pe de altă parte, în ceea ce privește înregistrările naționale anterioare, invocate de American Clothing, trebuie amintit că regimul mărcilor este un sistem autonom, constituit dintr-un ansamblu de norme și care urmărește obiective care îi sunt specifice, aplicarea sa fiind independentă de orice sistem național. Prin urmare, caracterul înregistrabil al unui semn ca marcă comunitară trebuie apreciat numai în temeiul reglementării aplicabile, astfel cum este interpretată de instanța comunitară (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iulie 2008, L & D/OAPI, C-488/06 P, Rep., p. I-5725, punctul 58). În consecință, OAPI și, după caz, instanța comunitară nu sunt ținute de o decizie intervenită la nivelul unui stat membru sau al unui stat terț prin care se admite caracterul înregistrabil al aceluiași semn ca marcă națională. Aceleași considerații sunt valabile, *a fortiori*, pentru înregistrarea altor mărci decât cea solicitată în speță.

59 În cele din urmă, astfel cum se arată la punctul 47 din prezenta hotărâre, articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris nu se aplică numai mărcilor, ci și elementelor unor mărci care reiau sau imită embleme de stat. Prin urmare, este suficient ca un singur element al mărcii solicitate să reprezinte o asemenea emblemă sau o imitație a acesteia pentru ca înregistrarea ca marcă comunitară să fie respinsă. Întrucât Tribunalul a considerat că frunza de arțar reprezentată în cadrul mărcii solicitate constituie o imitație de blazon a emblemei canadiene, acesta nu mai trebuia, așadar, să examineze impresia de ansamblu produsă de marcă, articolul 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris neimpunând luarea în considerare a ansamblului mărcii.

60 Din toate considerațiile anterioare reiese că Tribunalul nu a încălcat dispozițiile articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 și ale articolului 6 ter alineatul (1) litera (a) din Convenția de la Paris respingând acțiunea formulată împotriva deciziei în litigiu în măsura în care prin aceasta s-a refuzat înregistrarea mărcii solicitate pentru produsele din clasele 18 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa.

61 Prin urmare, recursul declarat de American Clothing în cauza C-202/08 P trebuie respins.

În cauza C-208/08 P

Argumentele părților

62 OAPI solicită Curții anularea parțială a hotărârii atacate în măsura în care a fost respinsă aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 și a articolului 6 ter din Convenția de la Paris în privința mărcilor care desemnează servicii.

63 Potrivit OAPI, o interpretare corectă a articolului 6 ter din Convenția de la Paris impune luarea în considerare a spiritului convenției menționate în totalitatea sa. Adoptând o interpretare literală și în afara contextului în ceea ce privește articolul 6 ter din Convenția de la Paris, Tribunalul ar fi considerat în mod greșit că nici această dispoziție și nici articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 nu se aplică cererilor de înregistrare a mărcilor care desemnează servicii.

64 OAPI arată că, spre deosebire de ceea ce a considerat Tribunalul, nu era în intenția legiuitorului comunitar să stabilească o discriminare între mărcile de produse și mărcile de servicii prin Convenția de la Paris, astfel cum reiese din articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94.

65 În plus, articolul 16 din Tratatul privind dreptul mărcilor, adoptat la Geneva la 27 octombrie 1994, trebuie interpretat, potrivit OAPI, în sensul că acesta clarifică înțelesul articolului 6 ter din Convenția de la Paris fără a extinde totuși domeniul său de aplicare.

66 OAPI afirmă că, prin Hotărârea din 22 noiembrie 2007, Nieto Nuño (C-328/06, Rec., p. I-10093), Curtea ar fi admis cel puțin implicit că, potrivit Convenției de la Paris, mărcile de produse și mărcile de servicii sunt supuse unei egalități de tratament.

67 American Clothing subliniază caracterul perfect clar și neechivoc al articolului 6 ter din Convenția de la Paris, în sensul că acest articol are în vedere numai mărcile de fabrică sau de comerț, și nu mărcile de servicii. O asemenea interpretare ar fi, de altfel, confirmată de doctrină, precum și de rapoartele Comitetului permanent privind dreptul mărcilor, desenelor și modelelor industriale și indicațiilor geografice al OMPI.

68 Faptul că o marcă de servicii poate fi „de notorietate" în înțelesul articolului 6 bis din Convenția de la Paris nu ar presupune în niciun mod că textul acestei dispoziții ar viza și mărcile de servicii. Pe de altă parte, problema ridicată în cauza în care a fost pronunțată Hotărârea Nieto Nuño, citată anterior, ar privi întinderea geografică a notorietății unei mărci anterioare și nu ar viza interpretarea articolului 6 bis din Convenția de la Paris în privința mărcilor de servicii. În plus, Tribunalul ar fi arătat deja că articolul 6 bis din Convenția de la Paris nu are în vedere decât mărcile de produse (Hotărârea din 11 iulie 2007 Mühlens/OAPI, T-263/03, punctul 54, și Hotărârea Mühlens/OAPI, T-28/04, punctul 59).

69 Cu privire la inserarea, în cursul anului 1958, a articolului 6 sexies în Convenția de la Paris în cursul anului 1958, American Clothing consideră că această dispoziție nu este nicidecum relevantă în speță în sensul că nu are incidență asupra articolului 6 ter din aceeași convenție. Textul și istoricul Actului de la Lisabona, tratat de modificare a Convenției de la Paris, semnat la 31 octombrie 1958, ar confirma faptul că poziția mai ambițioasă care tindea să asimileze, în general, mărcile de servicii cu mărcile de fabrică sau de comerț în întreaga convenție nu a fost acceptată.

70 Referitor la articolul 16 din Tratatul privind dreptul mărcilor, adoptat la Geneva la 27 octombrie 1994, American Clothing susține că acesta din urmă nu a fost încă ratificat de Comunitate și că, spre deosebire de cele susținute de OAPI, această dispoziție nu ar clarifica articolul 6 ter din Convenția de la Paris, ci l-ar completa extinzând la mărcile de servicii protecția acordată mărcilor de produse. Această interpretare ar fi confirmată atât de doctrină, cât și de lucrările pregătitoare ale tratatului menționat.

Aprecierea Curții

71 În ceea ce privește refuzul Tribunalului de a aplica mărcilor de servicii articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94, trebuie, mai întâi, să se examineze Convenția de la Paris în lumina articolului 6 ter din aceasta, la care face trimitere articolul 7 din Regulamentul nr. 40/94.

72 Astfel cum a subliniat avocatul general la punctele 104 și 107 din concluzii, Convenția de la Paris prevede un nivel minim de protecție pentru elementele care intră în domeniul său de aplicare, lăsând în același timp statelor părți la convenție libertatea de a extinde domeniul de protecție. Prin urmare, chiar dacă, după cum susține American Clothing, Convenția de la Paris nu obligă statele părți să înregistreze mărcile de servicii, iar dispozițiile acestei convenții nu se aplică acestor mărci, totuși statele menționate pot prevedea unilateral o asemenea aplicare. Astfel cum reiese din documentul OMPI, pe care Tribunalul îl citează la punctul 31 din hotărârea atacată, articolul 6 ter din Convenția de la Paris „nu obligă statele părți la Convenția de la Paris să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică utilizarea emblemelor de stat sau a altor semne oficiale ca mărci de servicii sau ca elemente ale mărcilor de servicii. Statele sunt totuși libere să o facă […]”.

73 În consecință, articolul 6 ter menționat anterior lasă la libera apreciere a statelor părți oportunitatea extinderii protecției garantate pentru mărcile de produse la mărcile de servicii. Prin aceasta, Convenția de la Paris nu impune statelor menționate să realizeze o distincție între aceste două tipuri de mărci.

74 În consecință, trebuie analizat dacă legiuitorul comunitar a înțeles să își exercite această competență și să extindă protecția acordată în temeiul Convenției de la Paris mărcilor de produse la mărcile de servicii.

75 În această privință, trebuie arătat că, astfel cum observă avocatul general la punctul 111 din concluzii, ansamblul dispozițiilor relevante din dreptul comunitar nu realizează o distincție de principiu între mărci de produse și mărci de servicii.

76 În plus, simpla circumstanță că anumite dispoziții ale Regulamentului nr. 40/94 realizează o restrângere a domeniului de aplicare al acestuia, precum articolul 7 alineatul (1) literele (e), (j) și (k), în ceea ce privește motivele absolute de refuz al înregistrării, întrucât restrângerea prevăzută se limitează totuși la anumite tipuri de produse, aceasta nu este suficientă pentru a repune în discuție aprecierea potrivit căreia dispozițiile regulamentului menționat se aplică în totalitate fără distincție mărcilor de produse și mărcilor de servicii.

77 O asemenea constatare nu poate decât să se aplice articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94, care nu cuprinde nicio restricție expresă cu privire la mărcile la care se referă. Această interpretare nu poate fi infirmată de simplul fapt că dispoziția în cauză face trimitere la Convenția de la Paris. Astfel, unicul scop al acestei dispoziții este de a determina tipul de semne care trebuie refuzate, și nu de a restrânge domeniul de aplicare al dispoziției.

78 Prin urmare, precum în cazul majorității motivelor absolute de refuz prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, înregistrarea unei mărci trebuie respinsă, indiferent dacă este solicitată pentru produse sau pentru servicii, atunci când unul dintre motivele de refuz prevăzute la articolul 6 ter din Convenția de la Paris este aplicabil.

79 Această interpretare a literei (h) a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 se coroborează, de altfel, cu litera (i) a articolului 7 alineatul (1), această din urmă dispoziție privind un domeniu analog celui acoperit de litera (h) menționată, și anume mărcile care cuprind insigne, embleme sau ecusoane, altele decât cele menționate la articolul 6 ter din Convenția de la Paris.

80 Astfel, articolul 7 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul nr. 40/94 se aplică fără distincție mărcilor de produse și mărcilor de servicii, astfel încât respingerea înregistrării ar putea privi, de exemplu, o marcă de servicii care include o insignă. Or, nimic nu arată de ce o asemenea respingere a înregistrării ar trebui să se aplice unei mărci de servicii care cuprinde o insignă, și nu unei mărci de servicii care cuprinde un drapel de stat. Prin urmare, dacă legiuitorul comunitar a dorit să acorde o asemenea protecție insignelor și ecusoanelor, trebuie să se presupună că de asemenea și cu atât mai mult a avut intenția să acorde o protecție cel puțin la fel de largă stemelor, drapelelor și altor embleme de stat sau ale organizațiilor internaționale interguvernamentale. Astfel, pare puțin probabil ca legiuitorul comunitar să fi dorit să lase un furnizor de servicii să utilizeze o marcă ce cuprinde un drapel național, în timp ce, în paralel, a interzis o asemenea utilizare pentru insigne precum cele ale unei asociații sportive de exemplu.

81 În consecință, Tribunalul a apreciat în mod greșit că, prin respingerea înregistrării mărcii solicitate pentru servicii din clasa 40 în sensul Aranjamentului de la Nisa, decizia în litigiu a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94.

82 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie admis recursul declarat de OAPI în cauza C-208/08 P și trebuie anulată hotărârea atacată în măsura în care anulează decizia în litigiu a Camerei întâi de recurs a OAPI, în ceea ce privește înregistrarea mărcii solicitate pentru servicii din clasa 40 în sensul Aranjamentului de la Nisa.

83 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.

84 În speță, Curtea consideră că dispune de toate elementele necesare pentru a soluționa cauza pe fond.

85 Astfel, întrucât distincția realizată de Tribunal între mărcile de produse și cele de servicii în cadrul aplicării articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 40/94 nu este întemeiată, trebuie să se constate, pentru motivele prezentate la punctele 39-61 din prezenta hotărâre cu privire la produsele din clasele 18 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa, că înregistrarea mărcii putea fi respinsă în mod valabil și în ceea ce privește serviciile din clasa 40 în sensul aranjamentului menționat.

86 În aceste condiții, acțiunea introdusă la Tribunal de American Clothing trebuie respinsă ca nefondată în măsura în care urmărește respingerea înregistrării mărcii solicitate pentru servicii din clasa 40.

Cu privire la cheltuielile de judecată

87 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a solicitat, atât în cauza C-202/08 P, cât și în cauza C-208/08 P, obligarea American Clothing la plata cheltuielilor de judecată, iar American Clothing a căzut în pretenții în cauzele menționate, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) **Respinge recursul formulat de American Clothing Associates NV în cauza C-202/08 P.**

2) **Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 28 februarie 2008, American Clothing Associates/OAPI**

(T-215/06), în măsura în care aceasta a anulat Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 mai 2006 (cauza R 1463/2005-1) de respingere a cererii de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn reprezentând o frunză de arțar.

3) **Respinge acțiunea formulată de American Clothing Associates NV în cauza T-215/06.**

4) **Obligă American Clothing Associates NV la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cauzele C-202/08 P și C-208/08 P.**

Semnături